

ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΑΡΧΗ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ
TENDERS REVIEW AUTHORITY

Λεωφ. Γρίβα Διγενή 81-83, 2ο όροφο, Τ.Θ. 24820, 1304 Λευκωσία
Τηλ: 22445100, Φαξ: 22445107, Email: tra@aap.gov.cy, Web: www.tra.gov.cy

Προσφυγή Αρ. 10/2013

Μεταξύ:

TECHNO MARINE SP Zoo

Αιτούντων

v.

ΑΡΧΗΣ ΛΙΜΕΝΩΝ ΚΥΠΡΟΥ

Αναθέτουσας Αρχής

**Αναθεωρητική Αρχή
Προσφορών**

Ζαχαρίας Τουλούρας, Πρόεδρος
Ανδρέας Χριστοφή, Μέλος
Ιωσήφ Ιωσηφίδης, Μέλος
Κυριάκος Συρίμης, Μέλος

Αιτούντες:

TECHNO MARINE SP Zoo
Αντιπροσωπεύθηκε από τους:
1. Μαρία Θεριστή, Δικηγόρο
2. Σωτήρη Παύλου, Εκπρόσωπο αιτούσας εταιρείας

Αναθέτουσα Αρχή:

ΑΡΧΗ ΛΙΜΕΝΩΝ ΚΥΠΡΟΥ
Αντιπροσωπεύθηκε από τους:
1. Αλεξία Κουντουρή Παπαευσταθίου, Δικηγόρο
2. Ανδρέα Παρμακλή, Διοικητικό Λειτουργό

Ημερομηνία έκδοσης Απόφασης: 8 Αυγούστου, 2013

Α Π Ο Φ Α Σ Η

A. Με την παρούσα Προσφυγή η εταιρεία TECHNO MARINE SP Zoo (στο εξής οι «Αιτητές») στρέφεται εναντίον της απόφασης της ΑΡΧΗΣ ΛΙΜΕΝΩΝ ΚΥΠΡΟΥ (στο εξής η «Αναθέτουσα Αρχή») να ακυρώσει τον Διαγωνισμό 2/2012 που αφορά την «Προμήθεια μίας Πλοηγίδας για το λιμάνι Λεμεσού».

B. ΓΕΓΟΝΟΤΑ

1. Ο πιο πάνω Διαγωνισμός προκηρύχθηκε με δημοσίευση στο ηλεκτρονικό σύστημα e-procurement στις 6.3.2012 και στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις 9.3.2012, με τελευταία ημερομηνία υποβολής των προσφορών την 1.6.2012.

2. Ακολουθήθηκε η ανοικτή διαδικασία και κριτήριο ανάθεσης καθορίστηκε η χαμηλότερη τιμή. Υποβλήθηκαν τρεις προσφορές.

3. Στις 6.8.2012 η Επιτροπή Αξιολόγησης υπέβαλε την έκθεση της προς το Διοικητικό Συμβούλιο της Αναθέτουσας Αρχής και εισηγήθηκε την αποσφράγιση του οικονομικού φακέλου μόνο ενός προσφοροδότη.

4. Το Διοικητικό Συμβούλιο της Αναθέτουσας Αρχής στις 23.1.2013 αποφάσισε να ακυρώσει το διαγωνισμό στη βάση των προνοιών του όρου 10.3. Συγκεκριμένα:

«Το Συμβούλιο, λαμβάνοντας υπόψη

(α) Όλα τα έγγραφα [...]

(β) Το γεγονός ότι οι υφιστάμενες πλοηγίδες που διαθέτει η Αρχή, βρίσκονται σε λειτουργήσιμη και καλή κατάσταση μετά τις τελευταίες επιδιορθώσεις που έγιναν και δεν τίθεται θέμα ασφάλειας,

(γ) Τη συνεχιζόμενη οικονομική ύφεση και τις αρνητικές της επιπτώσεις στα οικονομικά δεδομένα της Αρχής, αλλά και με τη μείωση των διαθέσιμων αποθεματικών της Αρχής ως αποτέλεσμα της συνεισφοράς / δανεισμού σημαντικών κεφαλαίων προς την Κυβέρνηση, αποφάσισε, στη βάση και της ιεράρχησης των αναγκών, ότι η προμήθεια νέας πλοηγίδας δεν βρίσκεται πλέον στις προτεραιότητες

της Αρχής και ότι σ' αυτό το στάδιο δεν παρέχεται η ευχέρεια στην Αρχή να προχωρήσει με την αγορά νέας πλοηγίδας. Για το λόγο αυτό το Συμβούλιο αποφάσισε ομόφωνα ότι ο Διαγωνισμός αρ. 2/2012 ακυρώνεται, σύμφωνα και με τις πρόνοιες της παραγράφου 10.3. του Μέρους Α των Εγγράφων του Διαγωνισμού».

5. Στις 26.2.2013 με επιστολή της η Αναθέτουσα Αρχή γνωστοποίησε στους Αιτητές την πιο πάνω απόφασή της.

6. Στις 13.3.2013 οι Αιτητές καταχώρησαν την παρούσα Προσφυγή στην Α.Α.Π., η οποία στις 15.3.2013 αποφάσισε την χορήγηση προσωρινών μέτρων για αναστολή της διαδικασίας ανάθεσης ή της εκτέλεσης πράξης ή απόφασης της Αναθέτουσας Αρχής ή της υπογραφής της σύμβασης του παρόντος διαγωνισμού μέχρι την έκδοση τελικής απόφασης της επί της παρούσας Προσφυγής.

Γ. ΟΙ ΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΙΤΗΤΩΝ

Οι Αιτητές υποστήριξαν ότι η Αναθέτουσα Αρχή ακύρωσε τον Διαγωνισμό επικαλούμενη αυθαίρετες αιτιάσεις, οι οποίες δεν έχουν οποιοδήποτε έρεισμα. Από την προσβαλλόμενη απόφαση, ανέφεραν, απουσιάζει το νομικό και πραγματικό υπόβαθρο, ενώ η Αναθέτουσα Αρχή αποτυγχάνει να εξειδικεύσει τους λόγους ακύρωσης του διαγωνισμού, κάνοντας αόριστη επίκληση της οικονομικής κρίσης. Ειδικότερα, οι Αιτητές επεσήμαναν ότι δεν υπάρχει απόδειξη ότι μειώθηκαν τα αποθεματικά της Αναθέτουσας Αρχής, ούτε ότι έδωσε δάνειο ή χορηγία στην Κυβέρνηση για να τη βοηθήσει να ξεπεράσει την οικονομική κρίση. Συναφώς, ανέφεραν ότι η ισχυριζόμενη ιεράρχηση των αναγκών και των προτεραιοτήτων της Αναθέτουσας Αρχής είναι ανατιολόγητη.

Περαιτέρω οι Αιτητές υποστήριξαν ότι δεν πληρούνται τα εδάφια (δ) και (ε) του Κανονισμού 20(3) της Κ.Δ.Π. 487/2004 αναφορικά με την ακύρωση διαγωνισμού. Αυτό γιατί, όπως ισχυρίστηκαν, η ανάγκη για αγορά νέας πλοηγίδας υπαγορευόταν από πολλούς λόγους και δεν έπαψε να υφίσταται. Προς υποστήριξη της θέσης τους ανέφεραν μάλιστα ότι όπως προκύπτει από αλληλογραφία του Αναπληρωτή Διευθυντή του Λιμένος Λεμεσού προς τον Γενικό Διευθυντή της Αναθέτουσας Αρχής το θέμα απασχολεί εδώ και τέσσερα χρόνια και ως εκ τούτου συνέστησε άμεση

επαναπροκήρυξη του διαγωνισμού για αποφυγή δυσκολιών στο μέλλον. Επίσης δεν προκύπτει από την προσβαλλόμενη απόφαση γιατί οι υφιστάμενες πλοηγίδες που διαθέτει η Αναθέτουσα Αρχή βρίσκονται σε λειτουργήσιμη κατάσταση μετά τις τελευταίες επιδιορθώσεις που έγιναν και δεν τίθεται θέμα ασφάλειας.

Αναφορικά με το εδάφιο (ε) του Κανονισμού 20(3) της ΚΔΠ 487/2004, οι Αιτητές ισχυρίστηκαν ότι δεν συνέτρεχε οποιοσδήποτε άλλος σοβαρός μη προβλεπτός λόγος που να δικαιολογούσε την ακύρωση του Διαγωνισμού, εφόσον η συνεχιζόμενη οικονομική ύφεση, οι επιπτώσεις στα οικονομικά της Αναθέτουσας Αρχής και η μείωση των διαθέσιμων αποθεμάτων της ως αποτέλεσμα του κατ' ισχυρισμό δανεισμού σημαντικών κεφαλαίων στην Κυβέρνηση μπορούσαν να προβλεφθούν.

Πρόσθετα οι Αιτητές επικαλέστηκαν το άρθρο 32 του Νόμου 158(Ι)/1999 που προνοεί ότι *«Όταν η πράξη έχει πολλαπλές ή διαζευκτικές αιτιολογίες και μία από αυτές είναι λανθασμένη, η πράξη είναι ακυρωτέα εκτός αν κριθεί ότι η λανθασμένη αιτιολογία είναι επικουρική ή δευτερεύουσα της ορθής αιτιολογίας και ως εκ τούτου δεν επηρεάζει το αρμόδιο διοικητικό όργανο στη λήψη της απόφασης»*. Στην προκειμένη περίπτωση υπάρχουν πολλαπλές αιτιολογίες αλλά όπως υποστηρίζουν καμία αιτίαση που έδωσε η Αναθέτουσα Αρχή δεν προκύπτει από τα γεγονότα στα οποία στηρίχθηκε για να καταλήξει στην προσβαλλόμενη απόφαση. Η Αναθέτουσα Αρχή, ανέφεραν, προσπάθησε να διασώσει μία τουλάχιστον από τις πολλαπλές αιτιάσεις, ενώ τέτοιος διαχωρισμός είναι ανεπίτρεπτος.

Οι Αιτητές υποστήριξαν επίσης ότι η Αναθέτουσα Αρχή στην απόφαση δεν αναφέρθηκε ρητά στον Κανονισμό 20 της Κ.Δ.Π. 487/2004 και συνεπώς η αιτιολογία της πάσχει ως προς τη νομιμότητα της. Επίσης προέβαλαν ισχυρισμούς για έλλειψη δέουσας έρευνας και πλάνη περί τα πράγματα.

Τέλος, οι Αιτητές τοποθετήθηκαν αναφορικά με τους τρεις λόγους με βάση τους οποίους η Επιτροπή Αξιολόγησης έκρινε ότι η προσφορά τους ήταν εκτός προδιαγραφών.

Δ. ΟΙ ΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΝΑΘΕΤΟΥΣΑΣ ΑΡΧΗΣ

Η Αναθέτουσα Αρχή, απαντώντας στους ισχυρισμούς των Αιτητών ανέφερε ότι όπως προκύπτει από τα πρακτικά της συνεδρίας του Διοικητικού Συμβουλίου ημερομηνίας 23.1.2013, για να λάβει την προσβαλλόμενη απόφαση έλαβε υπόψη της την έκθεση της Επιτροπής Αξιολόγησης, την αλληλογραφία της με τρίτους φορείς και παράγοντες, όλα τα έγγραφα τεχνικών προσφορών που υπέβαλαν οι προσφοροδότες, καθώς και συναφή στοιχεία που περιλαμβάνονται στον Διοικητικό Φάκελο. Επίσης έλαβε υπόψη το γεγονός ότι οι υφιστάμενες πλοηγίδες της βρίσκονται σε λειτουργήσιμη κατάσταση μετά τις τελευταίες επιδιορθώσεις που έγιναν και κατ' επέκταση δεν τίθεται θέμα έλλειψης ασφάλειας. Περαιτέρω η συνεχιζόμενη οικονομική ύφεση και οι αρνητικές της επιπτώσεις στα οικονομικά δεδομένα της Αναθέτουσας Αρχής σε συνδυασμό με τη μείωση των διαθεσίμων αποθεματικών της ως αποτέλεσμα της συνεισφοράς / του δανεισμού σημαντικών κεφαλαίων προς την Κυβέρνηση αποτέλεσαν τους λόγους για τους οποίους αποφάσισε την ακύρωση του παρόντος διαγωνισμού.

Περαιτέρω, η Αναθέτουσα Αρχή επεσήμανε ότι ιεραρχώντας τις ανάγκες της, μέσα στο νέο περιοριστικό περιβάλλον, έκρινε ότι η προμήθεια νέας πλοηγίδας δεν βρίσκεται πλέον στις προτεραιότητες της, με αποτέλεσμα να ακυρώσει τον Διαγωνισμό.

Αναφορικά με τις επιπτώσεις της οικονομικής κρίσης, η Αναθέτουσα Αρχή υπέδειξε ότι στα πρακτικά συνεδρίας του Διοικητικού Συμβουλίου ημερομηνίας 6.12.2012 αποφάσισε να δώσει χορηγία ύψους 34 εκατομμυρίων ευρώ προς την Κυπριακή Δημοκρατία για έκτακτες ανάγκες της προς αντιμετώπιση της κρίσης. Διευκρίνισε ότι αυτό το ζωτικής σημασίας δεδομένο ήταν καταχωρημένο σε ευρύτερης χρήσης Διοικητικό Φάκελο. Έτσι αποδεικνύεται, όπως υποστήριξε η Αναθέτουσα Αρχή, η δραστική μείωση των αποθεματικών της λόγω του ότι ενίσχυσε την Κυβέρνηση με το σημαντικό αυτό ποσό.

Αναφορικά με τον χρόνο λήψης της πιο πάνω απόφασης, η Αναθέτουσα Αρχή απάντησε ότι αυτή λήφθηκε στο διάστημα μεταξύ της προκήρυξης του διαγωνισμού τον Μάρτιο του 2012 και της απόφασης για ακύρωση του τον Ιανουάριο του 2013,

χρονική περίοδο κατά την οποία επικρατούσε οικονομική ύφεση και συνεπώς υποχρεώθηκε σε νέα ιεράρχηση των αναγκών της. Ενόψει και της επιδιόρθωσης σε υφιστάμενες πλοηγίδες, εύλογα δεν θεώρησε πλέον την προμήθεια πλοηγίδας ως προτεραιότητά της.

Συναφώς η Αναθέτουσα Αρχή επικαλέστηκε τις αποφάσεις της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην Α.Ε. αρ. 45/2009, Vouros Healthcare Ltd v. Υπουργείου Γεωργίας, Φυσικών Πόρων και Περιβάλλοντος, ημερομηνίας 11.6.2012 και στην Υποθ. αρ. 160/2007, Orad Control Systems Ltd vs ΑΤΗΚ (2010) 3 Α.Α.Δ. 230.

Απαντώντας στον ισχυρισμό των Αιτητών ότι δεν αναφέρθηκε ρητά στον Κανονισμό 20 της Κ.Δ.Π. 487/2004, η Αναθέτουσα Αρχή ανέφερε ότι αυτό δεν επηρεάζει τη νομιμότητα της απόφασης της. Η αιτιολογία της απόφασης του Διοικητικού Συμβουλίου είναι καταγραμμένη στα πρακτικά και είναι σαφής ώστε να μην αφήνει αμφιβολίες ως προς το ποιος ήταν ο πραγματικός λόγος που οδήγησε το διοικητικό όργανο στη λήψη της απόφασης του σύμφωνα και με την απόφαση της ΑΑΠ ημερομηνίας 10.12.2004 στην ιεραρχική προσφυγή 9/2004, Elite Developing Company Ltd v. Τμήμα Δημοσίων Έργων. Προς ενίσχυση της θέσης της ανέφερε χαρακτηριστικά ότι ακόμη και εάν εδίδετο εσφαλμένη νομική αιτιολογία, αυτό σύμφωνα με το άρθρο 31 του περί των Γενικών Αρχών του Διοικητικού Δικαίου Νόμου δεν θα οδηγούσε σε ακύρωση της πράξης, εάν η πράξη έχει άλλο νομικό έρεισμα.

Η Αναθέτουσα Αρχή απέρριψε τους ισχυρισμούς των Αιτητών για έλλειψη δέουσας έρευνας και για πλάνη περί τα πράγματα απαντώντας ότι δεν αναφέρουν ποια ήταν η παράλειψη και τι άλλο όφειλε η Αναθέτουσα Αρχή να είχε διερευνήσει. Όσον αφορά τα πρακτικά και την καταγραφή του συλλογισμού του διοικητικού οργάνου αυτά ουδόλως ελλείπουν.

Αναφορικά με τους ισχυρισμούς των Αιτητών που σχετίζονται με τους λόγους αποκλεισμού της προσφοράς τους, η Αναθέτουσα Αρχή ανέφερε ότι δεν σχετίζονται με τους λόγους ακύρωσης του διαγωνισμού και ως εκ τούτου δεν απάντησε σε αυτούς.

Ε. Αφού ακούσαμε τις θέσεις των δυο πλευρών και κατόπιν ενδελεχούς μελέτης των σχετικών στοιχείων του Διοικητικού Φακέλου της υπόθεσης καταλήγουμε στα ακόλουθα:

Αρχικά επιθυμούμε να αναφερθούμε στους λόγους ακύρωσης που προέβαλε η πλευρά των Αιτητών και σχετίζονται με τους λόγους που η Επιτροπή Αξιολόγησης έκρινε την προσφορά τους ως εκτός προδιαγραφών. Οι λόγοι αυτοί δεν θα εξεταστούν στα πλαίσια της παρούσας προσφυγής, καθότι ο αποκλεισμός των Αιτητών από το διαγωνισμό αποτελούσε απλώς την εισήγηση της Επιτροπής Αξιολόγησης, η οποία ωστόσο ούτε απορρίφθηκε αλλά ούτε και υιοθετήθηκε από το αποφασίζον όργανο, το διοικητικό συμβούλιο της Αναθέτουσας Αρχής, που στο μεταξύ έλαβε την απόφαση για ακύρωση του διαγωνισμού για τους λόγους που καταγράφονται στα πρακτικά. Ως εκ τούτου θα εξετάσουμε μόνο τους ισχυρισμούς που αφορούν τη νομιμότητα της απόφασης για ακύρωση του διαγωνισμού, που είναι το αντικείμενο της παρούσας προσφυγής.

Σύμφωνα με τα πρακτικά της συνεδρίας του διοικητικού συμβουλίου της Αναθέτουσας Αρχής ημερομηνίας 23.1.2013:

«(...) Το Συμβούλιο λαμβάνοντας υπόψη:

(α) όλα τα έγγραφα που αναφέρονται στην παράγραφο 3.2 πιο πάνω

(β) Το γεγονός ότι οι υφιστάμενες πλοηγίδες που διαθέτει η Αρχή βρίσκονται σε λειτουργήσιμη και καλή κατάσταση μετά τις τελευταίες επιδιορθώσεις που έγιναν και δεν τίθεται θέμα ασφάλειας

(γ) Τη συνεχιζόμενη οικονομική ύφεση και τις αρνητικές της επιπτώσεις στα οικονομικά δεδομένα της Αρχής αλλά και με τη μείωση των διαθέσιμων αποθεμάτων της Αρχής ως αποτέλεσμα της συνεισφοράς/ δανεισμού σημαντικών κεφαλαίων προς την Κυβέρνηση,

αποφάσισε στη βάση και της ιεράρχησης των αναγκών, ότι η προμήθεια νέας πλοηγίδας δεν βρίσκεται πλέον στις προτεραιότητες της Αρχής και ότι σε αυτό το στάδιο δεν παρέχεται η ευχέρεια στην Αρχή να προχωρήσει με την αγορά νέας πλοηγίδας. Για τον λόγο αυτό το Συμβούλιο αποφάσισε ομόφωνα ότι ο Διαγωνισμός 2/2012 ακυρώνεται σύμφωνα με τις πρόνοιες 10.3 του Μέρους Α των εγγράφων του Διαγωνισμού».

Επισημαίνουμε ότι ο όρος 10.3(2) ενσωματώνει στα έγγραφα του διαγωνισμού τις πρόνοιες του Κανονισμού 20 της Κ.Δ.Π. 487/2004 περί Σύναψης Συμβάσεων (Προμήθειες, Έργα και Υπηρεσίες) στους τομείς του Ύδατος, της Ενέργειας, των Μεταφορών και των Τηλεπικοινωνιών (Γενικών) Κανονισμών του 2004 της Αρχής Λιμένων Κύπρου. Το λεκτικό του είναι ως ακολούθως:

«2. Ακύρωση μετά τη λήξη της προθεσμίας υποβολής των Προσφορών μπορεί να αποφασιστεί εφόσον συντρέχουν μια ή περισσότερες από τις παρακάτω προϋποθέσεις:

- (α) όταν καμιά προσφορά δεν υποβάλλεται για το συγκεκριμένο διαγωνισμό εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας
- (β) όταν οι όροι των εγγράφων προσφορών περιλαμβάνουν τεχνικές προδιαγραφές στις οποίες διαπιστώνεται ότι κανένας από τους προσφέροντες δεν μπορεί να ανταποκριθεί ή οι προδιαγραφές αυτές οδηγούν κατ' αποκλειστικότητα σε συγκεκριμένο οικονομικό φορέα
- (γ) όταν οι τιμές όλων των προσφορών που πληρούν τους όρους και τις τεχνικές προδιαγραφές των εγγράφων προσφορών είναι εξωπραγματικές ή φαίνονται να είναι προϊόν προσυεννόησης μεταξύ των προσφερόντων, με αποτέλεσμα να καταστρατηγείται η έννοια του υγιούς ανταγωνισμού
- (δ) όταν οι περιστάσεις κάτω από τις οποίες προκηρύχθηκε ο διαγωνισμός έχουν διαφοροποιηθεί σε βαθμό που το αντικείμενο του διαγωνισμού να μην είναι πλέον αναγκαίο, ή

(ε) όταν συντρέχει οποιοσδήποτε άλλος σοβαρός μη προβλεπτός λόγος τον οποίο το (κατά περίπτωση) Αρμόδιο Όργανο κρίνει δικαιολογημένο.

Είναι πράγματι γεγονός ότι στο λεκτικό της προσβαλλόμενης απόφασης δεν προσδιορίζεται ποια από τις πιο πάνω αναφερόμενες προϋποθέσεις βρίσκει εφαρμογή και στηρίζει τη λήψη της απόφασης του Διοικητικού Συμβουλίου για ακύρωση του διαγωνισμού. Ωστόσο είμαστε της άποψης ότι αν και η παράλειψη προσδιορισμού της νομικής βάσης ενδεχομένως να δυσχεραίνει το έργο της ΑΑΠ κατά την άσκηση του αναθεωρητικού ελέγχου, δεν αρκεί για να οδηγήσει σε ακυρότητα την προσβαλλόμενη απόφαση, δεδομένου ότι τίθεται με σαφήνεια το πραγματικό υπόβαθρο της, σε συνδυασμό με τη γενική αναφορά στον όρο 10(3) των εγγράφων του διαγωνισμού. Εν πάση περιπτώσει όπως ορθά επεσήμανε η δικηγόρος της Αναθέτουσας Αρχής, το άρθρο 31 των Περί Γενικών Αρχών του Διοικητικού Δικαίου Νόμου 158(Ι)/1999 ορίζει ότι «*Εσφαλμένη νομική αιτιολογία δεν οδηγεί σε ακύρωση της πράξης, αν η πράξη μπορεί να έχει άλλο νομικό έρεισμα*».

Κατά την ενώπιον μας διαδικασία η θέση της Αναθέτουσας Αρχής ήταν ότι οι λόγοι που επικαλέστηκε το διοικητικό συμβούλιο κατά την λήψη της απόφασης του, εμπίπτουν στα εδάφια (δ) και (ε) του Κανονισμού 20, όπως αυτός παρατίθεται πιο πάνω. Αυτό λοιπόν που πρέπει να αποφασίσουμε είναι αν με βάση τα γεγονότα όπως αυτά τεκμηριώνονται και από το περιεχόμενο του διοικητικού φακέλου, η Αναθέτουσα Αρχή δικαιούτο να προβεί στην ακύρωση του υπό εξέταση διαγωνισμού.

Ουσιαστικά στην προσβαλλόμενη απόφαση το διοικητικό συμβούλιο αναφέρθηκε σε δύο δεδομένα τα οποία έκρινε ότι διαφοροποίησαν τις περιστάσεις με βάση τις οποίες είχε προκηρυχθεί ο διαγωνισμός. Το πρώτο είναι η επιδιόρθωση των υφιστάμενων πλοηγίδων που είχε ως αποτέλεσμα αυτές να καταστούν λειτουργήσιμες και το δεύτερο οι αρνητικές επιπτώσεις στα οικονομικά δεδομένα της Αναθέτουσας Αρχής από την συνεχιζόμενη οικονομική κρίση και ειδικότερα από το δανεισμό κεφαλαίων προς την κυβέρνηση.

Αναφορικά με το πρώτο, παρατηρούμε ότι όπως ορθά ανέφεραν οι Αιτητές, αυτό από μόνο του δεν μπορεί να αποτελέσει νόμιμο λόγο ακύρωσης του διαγωνισμού, εφόσον το ενδεχόμενο επιδιόρθωσης των πλοηγίδων ήταν υπόψη ή έστω θα έπρεπε να ήταν υπόψη της Αναθέτουσας Αρχής εξ αρχής και συνεπώς δεν εφαρμόζεται η

προϋπόθεση του όρου 10(3)(2)(δ) σύμφωνα με την οποία *«οι περιστάσεις κάτω από τις οποίες προκηρύχθηκε ο διαγωνισμός έχουν διαφοροποιηθεί σε βαθμό που το αντικείμενο του διαγωνισμού να μην είναι πλέον αναγκαίο»*

Σε ότι αφορά την οικονομική ύφεση επισημαίνουμε ότι δεν μπορεί να γίνεται γενική και αόριστη επίκληση της εφόσον αδιαμφισβήτητα ουδείς παραμένει ανεπηρέαστος από αυτήν. Απαιτείται λοιπόν να γίνεται τεκμηριωμένη και συγκεκριμένη αναφορά εκεί όπου πραγματικά η Αναθέτουσα Αρχή οδηγήθηκε σε απρόβλεπτα δυσχερή οικονομική κατάσταση. Στην παρούσα υπόθεση, ως αναφέρεται ρητά στα πρακτικά ημερομηνίας 28.12.2012 (βλ. Ερυθρό 74Α το οποίο ήταν καταχωρημένο σε ευρύτερης χρήσης Διοικητικό Φάκελο) η Αναθέτουσα Αρχή έλαβε την απόφαση να δώσει χορηγία ύψους 34 εκατομμυρίων ευρώ από τα αποθεματικά της προς την Κυπριακή Δημοκρατία κατόπιν συγκεκριμένου αιτήματος της Κυβέρνησης. Πρόκειται για γεγονός το οποίο δεν ήταν γνωστό και δεν μπορούσε να προβλεφθεί κατά τον χρόνο προκήρυξης του διαγωνισμού το Μάρτιο του 2012. Η οικονομική στήριξη προς την Κυβέρνηση δημιούργησε αναπόφευκτα αισθητό οικονομικό πρόβλημα στην Αναθέτουσα Αρχή που οδήγησε σύμφωνα με όσα καταγράφονται από το διοικητικό συμβούλιο σε αναθεώρηση της ιεράρχησης των αναγκών της Αναθέτουσας Αρχής με αποτέλεσμα να κρίνεται ότι δεν ήταν πλέον προτεραιότητα η αγορά νέας πλοηγίδας. Με βάση όλα τα πιο πάνω κρίνουμε λοιπόν ότι ορθά η Αναθέτουσα Αρχή έκρινε ότι συνέτρεχε σοβαρός, μη προβλεπτός λόγος ακύρωσης του υπό εξέταση διαγωνισμού.

Οι Αιτητές επικαλούμενοι το άρθρο 32 του Νόμου 158(Ι)/1999 ισχυρίζονται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει καθότι μία εκ των πολλαπλών αιτιολογιών που προβάλλονται είναι εσφαλμένη. Υπενθυμίζουμε ότι το άρθρο 32 προνοεί τα ακόλουθα:

«Όταν η πράξη έχει πολλαπλές ή διαζευκτικές αιτιολογίες και μία από αυτές είναι λανθασμένη, η πράξη είναι ακυρωτέα, εκτός αν κριθεί ότι η λανθασμένη αιτιολογία ήταν επικουρική ή δευτερεύουσα της ορθής αιτιολογίας και ως εκ τούτου δεν επηρέασε το αρμόδιο διοικητικό όργανο στη λήψη της απόφασης.»

Στην παρούσα υπόθεση οι επιπτώσεις της χορηγίας στα αποθεματικά της Αναθέτουσας Αρχής, θεωρούμε ότι είναι ο κύριος λόγος για τον οποίο αποφασίστηκε η ακύρωση του διαγωνισμού από την Αναθέτουσα Αρχή. Ως αποτέλεσμα της αναθεώρησης λοιπόν των προτεραιοτήτων της, προχώρησε με την επιδιόρθωση των

υφιστάμενων πλοηγίδων, κάτι που ουσιαστικά συνιστά δευτερεύουσα αιτιολογία της ακύρωσης του διαγωνισμού. Ενόψει λοιπόν του ευρήματος μας ότι ο κύριος λόγος συνιστά «σοβαρό, μη προβλεπτό λόγο» εν τη εννοία του Κανονισμού 20 της ΚΔΠ 487/2004, ο ισχυρισμός των Αιτητών για εφαρμογή των προνοιών του άρθρου 32 απορρίπτεται.

Αναφορικά με τους ισχυρισμούς περί έλλειψης δέουσας έρευνας και συνακόλουθης πλάνης περί τα πράγματα, αυτοί απορρίπτονται καθότι αυτοί παρέμειναν γενικοί και αόριστοι.

Ενόψει όλων των πιο πάνω αποφασίζουμε ομόφωνα ότι η παρούσα προσφυγή απορρίπτεται και η προσβαλλόμενη απόφαση επικυρώνεται.

Δεν επιδικάζονται έξοδα επί της διαδικασίας.